

BỘ NỘI VỤ
Số: 2600-P/2

CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc
Hà Nội, ngày 18 tháng 7 năm 1949

**THÔNG TƯ SỐ 2600-P/2 NGÀY 18 THÁNG 7 NĂM 1949 CỦA BỘ NỘI VỤ GIẢI
THÍCH VỀ CHẾ ĐỘ LƯƠNG BỔNG CỦA CÁC CÔNG CHỨC ĐƯỢC NGHỈ DÀI
HẠN VÌ MẮC BỆNH LAO HAY BỆNH HỦI**

BỘ TRƯỞNG BỘ NỘI VỤ

*Kính gửi: Ông Chủ tịch Ủy ban kháng chiến hành chính liên khu 1,3,4,10 Miền nam
trung bộ*

Ông Tổng Giám đốc Nha Công an Việt Nam

Ông Tổng Giám đốc Nha Thông tin Việt Nam

Ông Tổng Giám đốc Nha Hoa kiều vụ

Theo Sắc lệnh số 74 ngày 17 tháng 12 năm 1945 những công chức chính ngạch
được nghỉ dài hạn vì mắc bệnh lao hay bệnh phong được hưởng lương bổng như
sau này:

"Trong 6 hạn đầu (mỗi hạn 6 tháng): hoàn toàn lương kể cả những phụ cấp tạm thời
và hoàn toàn phụ cấp gia đình".

"Trong 4 hạn sau cùng: $\frac{1}{2}$ lương và phụ cấp kể cả phụ cấp tạm thời về lương và
hoàn toàn phụ cấp gia đình".

Có một vài cơ quan đề nghị cho những công chức nghỉ dài hạn được hưởng thêm
khoản phụ cấp gạo đất.

Bộ xét cần giải thích rằng theo Sắc lệnh kể trên, những công chức nghỉ dài hạn vì
bệnh lao hay bệnh phong chỉ có thể được hưởng lương bổng tính theo cả hay $\frac{1}{2}$ (tùy
từng thời kỳ) số lương tháng ở cấp bậc của mình (xem cột 4 bảng 1 đính theo Sắc
lệnh ngày 29 tháng 5 năm 1948) và không thể được hưởng phụ cấp gạo đất. Phụ
cấp này chỉ trả cho công chức tại chức theo giá gạo hàng tháng ở nơi làm việc.